

Dizze tied

Dizze tied van nait waiten
tied van gebelschoppen en verschait
en veuls te waaineg doetjes

Tied van rerende bootjes op zee
t aaldeur beven van laand en lu
tied van leste laiweriken
Zoveul vergraint

Woar bistoe?

Tied um vannijs under vergeten stainen te kieken
op boerplak te zuiken noa wat weerde het
mit open handen te vangen wat in muide komt

Tied um die in d ogen te kieken
aalgoal deur te kieken
totdat ik flaren van haaileghaid zai

Hier bistoe!

En loater in toene
under t mous en maank leste slokke bonen
vin ik netglik parredies

Hanne Wilzing

Deze tijd

Deze tijd van niet weten
tijd van maskers en afstand
en veel te weinig knuffeltjes

Tijd van huilende bootjes op zee
het voortdurend beven van land en mensen
tijd van laatste leeuweriken
Zoveel vermorst

Waar ben je?

Tijd om opnieuw onder vergeten stenen te kijken
op de vuilstort te zoeken naar wat waarde heeft
met open handen te vangen wat tegemoet komt

Tijd om jou in de ogen te kijken
onophoudelijk door te kijken
totdat ik flarden van jouw heiligheid zie

Hier ben je!

En later in de tuin
onder de boerenkool en tussen de laatste tuinbonen
vind ik evengoed paradijs